

Dyplom Roku SARP im. Zbyszka Zawistowskiego

Organizator:

STOWARZYSZENIE ARCHYTEKTÓW POLSKICH

Patronat Honorowy Konkursu

Dyplom Roku: Ambasador Szwajcarii
w Polsce

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Ambasada Szwajcarii w Polsce

Partnerzy Konkursu Dyplom Roku:

 CEMEX

 YAWAL

 POLFERRIES

Wyniki Konkursu o Doroczną Nagrodę SARP im. Zbyszka Zawistowskiego „Dyplom Roku” edycja 2023 pod honorowym patronatem Ambasadora Szwajcarii w Polsce

Patronat Honorowy Konkursu Dyplom Roku: **AMBASADOR SZWAJCARII w POLSCE**

Partnerzy Konkursu Dyplom Roku: **CEMEX, YAWAL, POLFERRIES**

Miło nam poinformować, że Sąd Konkursowy w składzie:

- architekt Agnieszka Kalinowska-Sołtys – Prezes SARP, Przewodnicząca Sądu
 - architekt Wojciech Bielecki
 - architekt Barbara Kozielska
 - architekt Katarzyna Krawczyk – Laureat poprzedniej edycji Dorocznej Nagrody SARP „Dyplom Roku”
 - architekt Przemysław Łukasik
 - architekt Andrzej Owczarek
 - architekt Dorota Szlachcic
 - architekt Rafał Zelent
 - Dyrektor Rafał Gajewski – CEMEX
 - Dyrektor Sławomir Bardziński – YAWAL
- oraz sekretarze organizacyjni konkursu:
- architekt krajobrazu Marek Szeniawski – Sekretarz Konkursu
 - architekt Sylwia Gąsienica-Kleryk-Strynka – Sekretarz Konkursu

dokonał w dniu 5 października 2023 oceny 25 prac dyplomowych nominowanych do III etapu konkursu o Doroczną Nagrodę SARP im. Zbyszka Zawistowskiego "Dyplom Roku", edycja 2023 i postanowił:

1. Przyznać dwa równorzędne Wyróżnienia Drugiego Stopnia oraz nagrody pieniężne w wysokości 1 500 PLN, które otrzymują:

• **arch. Joanna Lipnicka**

Tytuł pracy:

Dobre miejsce do życia. Koncepcja rozwoju przestrzennego małego miasta w duchu idei *slow city* na przykładzie Pobiedzisk w Wielkopolsce.

Promotor:

prof. UAP dr hab. inż. arch. Elżbieta Raszeja, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

uzasadnienie:

Praca skupia się na poszukiwaniu dobrego miejsca do życia i odnajduje je w przywróceniu idei *slow city*.

Zauważa, że dostrzeżenie zalet danego miejsca i wprowadzenie nawet subtelnych zmian może przyczynić się do tworzenia miasteczek bardziej przyjaznych ludziom i sprzyjających tworzeniu społeczności. Autorka na przykładzie Pobiedzisk przeprowadziła badania i stworzyła szereg wytycznych, które mogłyby stanowić bazę przy przekształceniach urbanistycznych mniejszych miast. Projekt doceniono zarówno za wybór tak złożonego tematu, za znalezienie uniwersalnych reguł, jak i za rozwiązanie projektowe wybranych przez autorkę części miasteczka.

• **arch. Marek Franciszek Martynowicz**

Tytuł pracy:

Renesans małomiejskości; perspektywy zamieszkiwania i pracy społeczeństwa twórców. Projekt przekształcenia kwartałów zabudowy Bystrzycy Kłodzkiej.

Promotor:

prof. dr hab. inż. arch. Jan Słyk, Politechnika Warszawska

uzasadnienie:

Projekt nagrodzony za kompletną analizę małomiejskości w erze cyfrowej.

Autor opracował swoisty język małomiejskości na podstawie obserwacji życia w Bystrzycy Kłodzkiej. Miasto Archipelagów zostało oparte o idee równoczesnych alternatywnych rzeczywistości (cyfrowej i bezprzewodowej). *Małomiejski Palimpsest* stanowi próbę nałożenia współczesnej warstwy współdzielenia i zamieszkiwania przestrzeni na historyczne podziały działek i układu ulic. Dematerializacja to według Autora zanikanie fizycznych miejsc w miasteczku i tworzenie ich odpowiedników w wirtualnym świecie, to tak zwane *Pokojuowe Permutacje* i powstawanie w ich miejscu nowych funkcji. Dostęp do globalnej sieci dystrybucji pozwala dzisiaj na prowadzenie wyrafinowanej, wysoko wyspecjalizowanej działalności w dowolnym miejscu na ziemi przy jednoczesnym korzystaniu z walorów życia małomiejskiego

2. Przyznać 3 równorzędne Wyróżnienia Pierwszego Stopnia oraz nagrody pieniężne w wysokości 2 500 PLN, które otrzymują:

• **arch. Nina Kamińska**

Tytuł pracy:

Problematyka zanieczyszczenia światłem w przestrzeni wybudowanej – *light pollution*.

Projekt ośrodka badawczego z obserwatorium astronomicznym i centrum edukacyjnym w Wysokiej Wsi, Wzgórza Dylewskie.

Promotor:

prof. dr hab. inż. arch. Ewa Kuryłowicz oraz dr inż. arch. Anna Lorens, Politechnika Warszawska

uzasadnienie:

Projekt poruszył ważną kwestię związaną z oddziaływaniem sztucznego oświetlenia na środowisko i ludzi. Zarówno wnikliwa analiza zagadnienia, jak i zaproponowany program funkcjonalny ośrodka badawczego aż po subtelny odpowiedź architektoniczną są spójną odpowiedzią na zaproponowany temat. Wartością dodaną i dowodem wielkiego zaangażowania jest bardzo kompletny i dojrzały sposób opracowania szeroko pojętej koncepcji architektonicznej przedstawionej na podstawie dojrzałych, estetycznych środków graficznych oraz makiet.

- **arch. Mariia Katsan**

Tytuł pracy:

Centrum Integracji Społecznej w Odessie. Miejsce spotkań lokalnej społeczności wraz z Ośrodkiem Opieki nad Osobami Starszymi i Kaplicą Ekumeniczną. Odessa, Ukraina.

Promotor:

dr inż. arch. Piotr Wróbel, Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza-Modrzewskiego

uzasadnienie:

Praca wyróżniona za szczególną wrażliwość plastyczną, umiejętnie kadrującą w formie architektonicznej uczucia towarzyszące tragedii miejsca i ludzi z nim związanych.

Dojrzałe tworząca obiekt wielowymiarowy, z jednej strony silnie oddziałujący na odbiorców a z drugiej poprzez swą funkcję dający szansę nowego życia zniszczonej przestrzeni. Właściwie ujmująca w wyważonej, skromnej formie wyrazu i detalu architektonicznego, skończoną opowieść o czasie przeszłym i zarazem nowej odradzającej się teraźniejszości. Tworząca poprzez architektoniczną metaforę zabliznionej rany przeżycie drogi w czasie. Odpowiedzialnie i bez zbędnej dosłowności dająca odbiorcy mocny bagaż emocjonalny miejsca dotkniętego wojną a jednocześnie poprzez dobrze dobraną skalę oraz wzajemną relację i proporcje poszczególnych elementów założenia, zachowująca bardzo uniwersalny i czytelny dla zwiedzającego architektoniczny język narastających emocji, świadczący o dużym wyczuciu Autora.

- **arch. Weronika Kropidłowska**

Tytuł pracy:

Architektura Tymczasowa – Architektura Trwała. Ośrodek dla uchodźców w Jemenie. Masyw gór Haraz, Jemen.

Promotor:

prof. dr hab. inż. arch. Jakub Szczepański, Politechnika Gdańska

uzasadnienie:

Praca jest próbą odpowiedzi na zagadnienie bezpiecznego azylu dla uchodźców uciekających z terenów objętych konfliktem jakim jest Jemen. Wyróżnienie zostało przyznane za dojrzałe, oparte na analizie opracowanie osady jako miejsca schronienia. Projekt swoją formą nawiązuje do lokalnej tradycji i kultury. Świadomą decyzją Autorki było stworzenie tymczasowego obozu uchodźców jako trwałej twierdzy a zarazem architektury uniwersalnej z możliwością przyszłej adaptacji. Niezwykle wrażliwa praca tworzy spójną architektonicznie przestrzeń, dostosowaną do potrzeb uchodźców.

3. Doroczną NAGRODĘ im. Zbyszka Zawistowskiego DYPLOM ROKU przyznaną przez Stowarzyszenie Architektów Polskich SARP za najlepszy projekt dyplomowy absolwentowi, który uzyskał w danym roku na wyższej uczelni w Polsce tytuł magistra inżyniera architekta oraz nagrodę pieniężną w wysokości 10 000 zł Jury przyznało:

arch. Ewelina Szelağ

Tytuł pracy:

Architektura jako Nośnik Emocji w Miejscach Pamięci. Muzeum na Westerplatte.

Promotor:

dr inż. arch. Łukasz Piątek, Politechnika Warszawska

uzasadnienie:

Czarne wspomnienia, „Czarny obiekt”, czarno-biała prezentacja, skąpane w czerni wnętrza wystawy, wszystko wydaje się przemyślanym zabiegiem Autorki, aby zbudować narrację o tragedii i upamiętnić historię tego miejsca.

Westerplatte to historia Polski, okupiona krwią polskich żołnierzy, ale to historia świata, światowej tragedii, która rozpoczęta wystrzałem z niemieckiego pancernika, rozlała się z tego miejsca na prawie całą kulę ziemską, wywołując konflikt światowy, przynosząc ból, cierpienie, krzywdę i dramat tak wielu istnieniom.

Dziś po raz kolejny, otoczeni kontekstem nowych wojen, nowych dramatów i tragedii, nie nauczeni doświadczeniem poprzednich, stale powinniśmy podejmować próbę przeciwstawiania się im.

Architektura może być jednym z narzędzi w utrwalaniu pamięci, historii i upamiętnianiu ofiar.

Architektura zawsze poszukuje związku z otoczeniem i choć jej stabilność nie zawsze nadążyć może za dynamicznie zmieniającym się kontekstem, to dobrze przemyślana architektura, dobrze rozwiązana przestrzeń, uniwersalna forma i symbolika, która wywołuje emocje, może przez lata utrwalać pamięć i budować przesłanie na przyszłość.

Proste środki wyrazu, pierwotna symbolika czerni i bieli, minimalna forma i detal, szara surowość betonu, wszystko igrza z naszymi emocjami.

„Czarny Obiekt”, wysłany jako przestroga, cumować ma w wielu portach, roznosząc pamięć o tragedii. Symbolicznie powraca 25 sierpnia blokując na chwilę kanał Martwej Wisły.

Cumuje przy Muzeum, by ponownie załadować genius loci Westerplatte, aby wyruszyć ponownie w kolejny rejs, roznosząc przesłanie: „Nigdy więcej wojny”.

Przewodniczący Sądu Konkursowego
architekt Agnieszka Kalinowska-Sołtys

Sekretarze Organizacyjni Konkursu
architekt krajobrazu Marek Szeniawski
architekt Sylwia Gąsienica-Kleryk-Strynka